

ἐμποδίζετε αὐτὰ νὰ ἔλθωσι πρὸς με· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.» (Ματθ. ιβ'. 4)

ΓΝΟΥ ἢ ΒΟΥΚΕΦΑΛΟΣ ΙΠΠΟΣ.

Ὁ Γνού ἢ ἐγκέρατος ἵππος εἶναι ζῶον ἐντόπιον τῆς νοτίου καὶ κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Εἶναι δὲ δύσκολον κατὰ πρώτην ὄψιν νὰ εἴπῃ τις μὲ τι ὁμοιάζει περισσότερο, μὲ τὸν ἵππον, τὸν βούβαλον, ἢ τὸν ἀντέλοπα. Τὰ κέρατά του καλύπτουν τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς, στρέφονται πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐμπροσθεν τοῦ προσώπου καὶ ἔπειτα ἀνέρχονται καμπυλοειδῶς πρὸς τὰ ἄνω ἀπολήγοντα εἰς δέξ. Κατὰ τοῦτο ὁμοιάζει μὲ τινες τῶν βουβάλων. Κατὰ τὴν χαίτην καὶ τὴν οὐρὰν ὁμοιάζει μὲ τὸν ἵππον καὶ κατὰ τὰ σκέλη μὲ τοὺς ἀντέλοπας. Ὁ Γνού εἶναι πολὺ ταχύπους καὶ δταν ὀργισθῇ καθίσταται πολὺ ἐπικίνδυνος. Ὑπάρχει παράδοσις τις, ἥτις διαβεβαιῶν, ὅτι ὁ πολεμικὸς ἵππος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ καὶ βουκέφαλος καλούμενος, ἦτο ζῶον τοῦ εἶδους τούτου. Ὁ Γνού ἐξημεροῦται καὶ ἀναπληρόναι τὸν ἵππον εἰς τὰς χρείας τῶν κατοίκων τῶν μερῶν, ἐνθα εὐρίσκεται.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΓΩΓΗ (ἀνατροφή.)

Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τὰ γράμματα, ἡ μουσικὴ καὶ ἡ γυμναστικὴ ἦσαν τὰ τρία ἀναγκαῖα συστατικά τῆς ἀνατροφῆς, ἥτις ἡρμοζεν εἰς ἐλευθέρου ἀνδρα. Οἱ δὲ λόγοι εἶναι οἱ ἑξῆς. Τὰ γράμματα ἀναπτύσσουν τὸν νοῦν· ἡ γυμναστικὴ τὸ σῶμα· ἡ δὲ μουσικὴ θεωρεῖται ἀναγκαῖα, διότι τὸ τραγῳδεῖν εἶναι πολὺ εὐχάριστον πρᾶγμα, διότι γυμνάζει καὶ ἐνδυναμώνει τὰ ἀναπνευστικά ὄργανα καὶ τὴν καρδίαν, διότι βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ τις καλὴν προφορὰν καὶ νὰ γείνη καλὸς ῥήτωρ, διότι κἀνὲν εἶδος μουσικοῦ ὄργανου ἢ μουσικῆς συμφωνίας δὲν δύνανται ν' ἀναπληρώσῃ, ἢ καὶ νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν ἀνθρώπινον φωνήν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς γλυκύτητα, καὶ τελευταῖον διότι πρέπει νὰ αἰνῶμεν δι' αὐτῆς τὸν Οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα.

ΠΡΙΝ ὁμιλήσῃς ἐρώτησον σεαυτὸν τὰς τρεῖς ταύτας ἐρωτήσεις—Εἶναι ἀληθές· ἐκείνο, τὸ ὁποῖον μέλλω νὰ εἴπω· Εἶναι ὠφέλιμον· Εἶναι φιλοφρονητικόν· καὶ ἐὰν εὐρησῇ, ὅτι ἔχει τὰ συστατικά ταῦτα, εἰπέ το.

Ο ΠΡΩΤΟΣ, ὅστις κατεσκεύασε τὰς τόσον χρησίμους διὰ τὸν ἄνθρωπον βελόνας ἤτο μαυροταύρος· κάτοικος τῆς Ἰσπανίας, μετέβη δὲ καὶ ἐπώλει αὐτάς· εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ 1543, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ 8ου.

Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

Ὅλοι ἡμεῖς διήλθομεν διὰ τοῦ ἀλφάβητου καὶ γνωρίζομεν πόσον δύσκολον εἶναι εἰς παιδιὰ νὰ μάθουν τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματά του. Τί ὅμως θὰ εἴπωσι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς ἐφ. τῶν Παίδων, δταν ἀκούσωσιν ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν Κινέζων περιέχει περισσότερα τῶν 40 χιλιάδων γραμμάτων! Καὶ ὅμως ὅχι μόνον παιδιὰ ἀλλὰ καὶ ἡλικιωμένοι καὶ μάλιστα ξένοι μανθάνουσι τὴν παράξενον καὶ δυσκολωτάτην ταύτην γλῶσσαν.

Ὅσοι δύσκολος ὅμως καὶ ἂν ᾖ ἡ γλῶσσα αὕτη ὁ σχηματισμὸς τῶν λέξεων παρέχει μεγάλαν εὐκολίαν. Ὑπάρχουν μονοσύλλαβοι τινὲς λέξεις ἢ μόρια, τὰ ὁποῖα δταν βάλονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος τῶν λέξεων σαφηνίζουν αὐτάς. Οὕτω π. χ. ἡ λέξις Φ ο ὕ σημαίνει πόλιν πρώτης τάξεως, περιέχουσαν ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομύριον ψυχῶν. Τ ο ο ὕ δηλοῖ πόλιν δευτέρας τάξεως, περιέχουσαν ἡμῖς ἑκατομύριον κατοίκων. Προσέτι Τ ο ὕ ν γ σημαίνει ἀνατολή, Σ ἰ δούσιν, Ν ἂ ν νότιον καὶ Π ἔ βορρᾶν καὶ Ο ὕ ἂ ν γ βασιλεὺς. Τώρα Τ ο ὕ ν γ Φ ο ὕ σημαίνει ἀνατολικὴ πόλις πρώτης τάξεως. Σ ἰ-τ ο ο ὕ δυτικὴ πόλις δευτέρας τάξεως—Ν ἂ ν-Τ ο ο ὕ νότιος πόλις δευτέρας τάξεως.—Ο ὕ ἂ ν γ-τ ο ο ὕ, ὅπερ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς Καντῶνος, σημαίνει βασιλικὴ πόλις δευτέρας τάξεως.

Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ αἱ πλείους λέξεις τῆς Κινεζικῆς γλώσσης εἶναι μονοσύλλαβοι, δταν θέλουν νὰ κάμουν ἓν σύνθετον ὄνομα δὲν ἔχουν νὰ κάμουν ἄλλο παρὰ νὰβάλουν τὰς λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζουσι τὴν ἰδέαν των, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης. Οὕτω π. χ. δταν θέλωσι νὰ φανερώσωσι τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ὡδήγησεν τὴν ἀμαξάν, πέρνουν τὴν λέξιν ἀμαξά καὶ τὴν θέτουν ἐμπρὸς εἰς τὸ ῥῆμα ἐλαύνω καὶ ἔχουν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλουν. Προσέτι, ἐπειδὴ καθε γράμμα εἶναι καὶ μία λέξις, φανερónαι ἐν πρᾶγμα, ὁ μανθάνων τὸ ἀλφάβητον μανθάνει σχεδὸν καὶ τὴν γλῶσσαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῇσι τὰ φύλλα τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν 60 λεπτά καὶ προσέτι τὰ ταχυδρομικά.

Ἀπαντήσεις παραλαβῆς θὰ γείνωνται τοῦ λοιποῦ διὰ τῆς ἐφ. τῶν Παίδων.